

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/345/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205795
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112205795.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, právne zast. Tomášom Kušnírom, s. r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843 proti odporkyňi S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. N., N. č. XXX za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, Prešov, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Ul. Sov. Hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 3.006,51 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. februára 2013, č.k. 14C/149/2012-43, takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka **o d m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 3.006,51 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 2.406,09 Eur od 24.09.2009 do zaplatenia, a to v splátkach po 200 Eur mesačne, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok, na účet AK Tomáš Kušnír, s.r.o. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku. V rozhodnutí konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne, keď nárok navrhovateľa vyplýva z dohodnutého zmluvného vzťahu medzi účastníkmi. Odporkyňa uznala nárok uplatnený žalobou v celom rozsahu za opodstatnený, preto súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku v zmysle ust. § 153a ods. 1 O.s.p., pričom vzhľadom na sociálnu situáciu odporkyne jej súd dlh povolil splácať podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. v splátkach po 200 Eur mesačne. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z., § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 517 ods. 1 veta prvá, odsek 2 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania súd prvého stupňa nerozhodol s odkazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p. s tým, že o nich bude rozhodnuté až po právoplatnosti konania vo veci samej.

Proti rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník konania, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že v súdnej veci ide bezpochyby o vec spotrebiteľskú, kde súd zastáva významnú funkciu pri ochrane spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami, a to ex offa. Vyslovil názor, že ak súd vydá v spotrebiteľskej veci rozsudok pre uznanie, neguje tým úlohu súdu pri ochrane spotrebiteľa, ktorá súdu prináleží, podľa vnútroštátneho i podľa európskeho práva. Je preto toho názoru, že v spotrebiteľských veciach nie sú splnené podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie. V tejto súvislosti poukázal na § 172 ods. 9 O.s.p. vo vzťahu k nemožnosti vydať platobný rozkaz, ak ide o spotrebiteľskú vec a o zaplatenie peňažnej sumy, ak odporcom je spotrebiteľ a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a na ustanovenie § 153b ods. 5 písm. d/ O.s.p. o nemožnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie v spore, v ktorom sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Ak by súd skúmal v súdnej veci zmluvné podmienky, mal podľa jeho názoru dôjsť k zisteniam, že zmluva obsahuje

rad neprijateľných zmluvných podmienok. Uplatnil námietku premlčania a poukázal na neprípustnosť aplikácie Obchodného zákonníka na potrebu aplikácie Občianskeho zákonníka.

Odporkyňa sa k odvolaniu písomne nevyjadřila.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žiada, aby odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka konania odmietol. Vyslovil názor, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania. V predmetnej veci súd vydal dňa 18.02.2013 rozsudok, voči ktorému odporkyňa odvolanie nepodala. Mal za to, že vedľajší účastník má podľa ust. § 201 O.s.p. právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahov medzi ním a účastníkmi. Vzhľadom na to, že medzi odporcom a združením zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať za podané neoprávnenou osobou. K námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom konania uviedol, že v konaní vedľajší účastník nemôže urobiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať, a preto vedľajší účastník nemôže ani sám vzniesť námietku premlčania. Vyjadřil sa k účelnosti trov vedľajšieho účastníka konania.

Skôr, než odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu veci v dôsledku podaného odvolania zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, či je odvolanie prípustné a spĺňa náležitosti uvedené v § 205 ods. 1, 2 O.s.p.

Ustanovenie § 202 O.s.p. taxatívne určuje rozhodnutia prvostupňového súdu, proti ktorým odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 202 ods. 1 O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku, vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 153a ods. 1 O.s.p., ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

Podľa § 153a ods. 3 O.s.p. rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku nemožno rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmiernom.

Preskúmaním odvolací súd zistil, že v danej veci súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom pre uznanie v zmysle ust. § 153a ods. 1 O.s.p., keď na pojednávaní vo veci samej odporkyňa uviedla, že uznáva dlh tak, ako je žalobou uplatnený čo do dôvodu aj čo do výšky, tento považuje za opodstatnený a žiada, aby jej súd poskytol splátky v sume 200 Eur mesačne.

V zmysle citovaného ustanovenia § 202 ods. 1 O.s.p. odvolanie proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku nie je prípustné. Odvolanie by bolo prípustné len v prípade, ak by neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia alebo ak by napadnutý rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prejednávanej veci takéto dôvody neboli zistené a taktiež zákon neustanovuje, že by nebolo možné rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku vo veci, v ktorej sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy tak, ako je to v prípade nemožnosti vydania rozsudku pre zmeškanie podľa § 153b ods. 5 písm. d/ O.s.p. alebo v prípade nemožnosti vydania platobného rozkazu podľa § 172 ods. 9 O.s.p.. Analógia v prípade procesných predpisov nie je možná.

Preto odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj samotnými dôvodmi odvolania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.